

Dr. Zsembery Dezső 80 éves

1928. augusztus 17-én vasutas családban született, majd a szokásainak megfelelően az érettségít követően a vasútnál helyezkedett el. Édesapja, aki mozdonyvezető volt, több alkalommal vontatta a „Rákosi-vonat”-ot is. Adódni látszott, hogy Dezső életútja a biztos megélhetést nyújtó Államvasutaknál fog folytatódni. Ő azonban másra vágyott. Sikeresen felvételizett a budapesti orvoskarra. Amikor

Zsembery Dezső otthonában, mögötte Típarj Dezső festménye

1954-ben sikeresen befejezte tanulmányait, a Budapesti Orvostudományi Egyetemen a végzett orvosok egy központi döntés alapján nem kaphattak doktori címet. A vonat helyett a „tutya” ütközőin utazott munkahelyére, a MÁV Kórházba, ahol belgyógyászként a később nagy hírű Szilágyi Géza professzor társaként endokrinológiai és gasztroenterológiai tanulmányokat folytatott. Az 56-os szabadságharc alatt tagja volt a MÁV Kórház munkástanácsának, s ez megpecsételte és egyben meghatározta további szakmai karrierjét – 1957-ben egy alföldi körzetben találta magát. Pár hónap „igen szórakoztató munka” után, 1958-tól már a dorogi kórház belgyógyászati osztályán vizitelt, mely környék betegeinek ellátását mai napig szívügyének tekinti.

Adjunktus lett, majd osztályvezető főorvosként irányította a térség belgyógyászati ellátását, később megszervezte a megye, Dorog-Esztergom központú reumatológiai fekvőbeteg-ellátását. Aktív, tevékeny vezetőségi tagja volt a Magyar Belgyógyász Társaság Dunántúli Szekciójának, szervezte vándorgyűléseit, és életre hívta a Magyar Reumatológiai Társaság eddigi egyetlen esztergomi rendezvényét.

Mindannyiunk öröme a járóbeteg-ellátásban reumatológusként ma is aktívan részt vesz. A volt kórházigazgató egyesített kórházakat, 55 éves korában szakvizsgázott reumatológiából, iskolát teremtett, igazságos, barátságos, jó humorú légkörben dolgozott munkatársaival.

Amikor 1993 decemberében átadta a belgyógyászati osztályvezetés stafétabotját, már tudta, mivel fogja idejét tölteni az elkövetkezendő időszakban. Az utóbbi 15 évben, miközben a szakmától nem szakadt el, sok időt szentelt hobbijának, a képzőművészetnek. Kezdetben az Esztergom környéki, Esztergom megyei kötődésű művészek anyagát dolgozta fel. Nemcsak az alkotások érdekel-

ték, hanem azok hátttere is, így a művészek életéről szóló dokumentumokat is felkutatta. 6 könyvet és több katalógust készített. A művek Rauscher György, Koszkol Jenő, Einczinger Ferenc életútját és alkotásait mutatták be. 2000-ben a „A gyűjtő önarcképe”, majd „Orvosportrék” címmel kiállítást mutatott be. Három évvel később, elismerve Zsembery Dezső művészettörténeti tevékenységét, Wehner Tibor rendezte a „Grafikák a Zsembery-gyűjteményből” kiállítást. 2004-ben a Kultúra pártfogója címet vehette át a művelődési minisztertől.

Legendás volt autó- és hölgyimádata – közel 40 éves korában nősült...

Az 50-es évek végén még divat volt, hogy a frissen munkába lépő kórházi orvosok vizitmentek a település körzeti orvosaihoz. Serdülőként rácsodálkoztam (P. G.) az udvarunkban álló Fiat-csodára, melynek műszerfalán ledér hölgyek kivágott képei virítottak. Az indexre egy vetkőzős golyóstoll volt akasztva, mely kanyarodáskor forgó mozgást végezve különböző testrészeket hagyott fedetlenül. Így ismertem meg – orromat a szélvédőre nyomva – leendő főnökömet, aki mindig sztetoszkópot használt, és mindennel szemben a fizikális vizsgálatot favorizálta.

Hálásak vagyunk a sorsnak, hogy irányítása alatt dolgozhattunk, és tanítványai lehettünk.

DR. DÁVID DEZSŐ

reumatológus osztályvezető főorvos
Vaszary Kolos Kórház, Esztergom

DR. PÁK GÁBOR

belgyógyász
osztályvezető főorvos